

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613000071
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3613000071.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému G. K., nar.XX.X.XXXX v T. Z. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 8.júla 2015 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.2.2015, sp.zn.0T/30/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sa zrušuje napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. súd vyslovuje, že sa odsúdený G. K., nar.XX.X.XXXX v T. Z., trvale bytom S., H. č.XXX/XX v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia n e o s v e d č i l , a preto odsúdený G. K. v y k o n á trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske, č.k.0T/30/2013-54, zo dňa 28.5.2013.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. odsúdený G. K. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Okresného súdu Partizánske zo dňa 25.2.2015, sp.zn.0T/30/2013 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. súd vyslovil, že odsúdený G. K. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k.0T/30/2013-54 zo dňa 28.5.2013, právoplatným dňa 28.5.2013, osvedčil.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske (ďalej len „prokurátor“) na verejnom zasadnutí po jeho vyhlásení podal voči nemu sťažnosť, ktorú následne podaním doručeným súdu dňa 10.3.2015 písomne zdôvodnil. Odsúdený prítomný na verejnom zasadnutí sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Prokurátor v písomnom zdôvodnení svojej sťažnosti uviedol, že s napadnutým rozhodnutím nemožno súhlasiť, nakoľko odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia spáchal úmyselný trestný čin, z čoho je zrejmé, že nevedol riadny život a preto je potrebné rozhodnúť, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon trestu. Na verejnom zasadnutí dňa 25.2.2015 bolo preukázané, že odsúdený G. K. bol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý spáchal dňa 9.12.2013. Za uvedený prečin mu bol uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorý vykonal dňa 16.10.2014. Preto je zrejmé, že odsúdený sa opätovne dopustil trestnej činnosti rovnakého druhu, teda trestnej činnosti majetkového charakteru a toto konanie nie je možné považovať len za „exces“ v jeho správaní, ako sa uvádza v napadnutom uznesení. Poznamenal, že skutočnosť, že u odsúdeného došlo k zahladeniu predmetného odsúdenia automaticky neznamená, že sa nedopustil v

skúšobnej dobe trestnej činnosti. Preto navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a aby súdu prvého stupňa uložil vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému prokurátor podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že podaná sťažnosť je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by už samé osebe mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutého uznesenia.

V rámci preskúmania samotnej správnosti napadnutého uznesenia krajský súd predovšetkým skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Ako vyplýva zo spisového materiálu a z odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z nepochybných zistení, že G. K. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k.0T/30/2013-54 zo dňa 28.5.2013, právoplatným dňa 28.5.2013 k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu uvedeným trestným rozkazom sa preukázateľne dňa 9.12.2013 dopustil prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., za ktorý bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k.2T/57/2014-111 zo dňa 28.7.2014, právoplatným dňa 28.7.2014 na trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorý trest celý vykonal v období od 8.9.2014 do 16.10.2014. Odsúdený tieto skutočnosti ani nepopieral. Pri výsluchu uviedol, že je si vedomý toho, že spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v predmetnej trestnej veci.

Podľa § 50 ods. 4 písm. a), b) c) Tr. zák. ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmiennečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad, primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I, alebo ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, pri plnení svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa pri správne zistených skutkových okolnostiach dospel k nesprávnym právnym záverom. S poukazom na okresným súdom správne zistené spáchanie úmyselného trestného činu odsúdeným v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zák. krajský súd dospel k záveru, že výrok napadnutého uznesenia nie je správny a v súlade so zákonom.

V prvom rade považuje krajský súd za potrebné uviesť, že odôvodnenie napadnutého uznesenia sa javí ako vnútorne protirečivé. Na jednej strane okresný súd správne zistil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil obdobného protiprávneho konania, postihnutého inštitútmí trestného práva (špeciálna recidíva), z ktorej skutočnosti nepriamo vyvodil, že ide o konanie zakladajúce nariadenie výkonu trestu (viď druhá veta ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák.), keď pripustil možnosť predĺženia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ak by už neuplynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia. Na druhej strane okresný súd napriek uvedenému dospel k záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia viedol riadny život, keď v zmysle § 50 ods. 4 prvá veta Trestného zákona rozhodol, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia tiež uviedol: „Po vykonanom dokazovaní a zvážení všetkých okolností významných pre dané rozhodnutie dospel k záveru, že hoci odsúdený počas skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia spáchal trestný čin proti majetku, vzhľadom k účinku zahladenia odsúdenia vykonaním trestu povinnej práce vo veci sp. zn. 2T/57/2014, pre prečin spáchaný

v skúšobnej dobe, okolnostiam spáchania uvedeného trestného činu a správania obžalovaného po jeho spáchaní, ako aj s prihliadnutím na samotný účel trestu, kde by výkon trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiace podľa názoru súdu v tomto prípade neprispel k náprave odsúdeného, viac ako doposiaľ - v podobe hrozby premeny na trest nepodmienečný - čo sa aj odrazilo v správaní odsúdeného po jeho "excese" dňa 09.12.2013, je dôvodné vysloviť, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil a trest odňatia slobody tak nevykoná. Hoci nemožno nijako zľahčovať či ospravedlňovať porušovanie právnych predpisov, či ignorovať práva poškodených na ochranu ich majetku, k premene trestu v prípade spáchania trestného činu v skúšobnej dobe nemožno pristupovať automaticky, ale len po zvážení všetkých rozhodných okolností stále sledujúc účel trestného konania a trestu. Hoci súd nepovažuje zahľadanie odsúdenia za skutočnosť, ktorá automaticky znamená, že na osobu páchatela nemožno prihliadnuť ako na osobu, ktorá sa v minulosti nedopustila trestnej činnosti, no pokiaľ je zahľadanie dôsledkom splnenia si povinnosti odsúdeného buď viesť riadny život alebo vykonať trest povinnej práce ako v tomto prípade, je to skutočnosť významne svedčiaca v prospech páchatela. Vzhľadom k tomu, že v zmysle aktuálnej judikatúry nemožno predĺžiť skúšobnú dobu po tom, čo už uplynula, ale len rozhodnutím v dobe jej trvania, zvažujúc možnosť buď vysloviť neosvedčenie alebo osvedčenie odsúdeného, súd zhodnotiac všetky rozhodné skutočnosti má za to, že vedením života počas skúšobnej doby odsúdený neporušil svoje povinnosti takým spôsobom, aby bolo spravodlivé vysloviť neosvedčenie odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadiť jej trest odňatia slobody. Správanie odsúdeného aj vzhľadom k tomu že mimo vyššie špecifikovaného porušenia právnych predpisov inak postihnutý pre závažné porušenie právnych predpisov v skúšobnej dobe nebol, nemožno hodnotiť ako porušenie povinnosti viesť riadny život počas celej skúšobnej doby."

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe právneho pojmu „vedenie riadneho života“ zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov.

Z hľadiska prejednávaneho prípadu je nepochybná skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dňa 9.12.2013 dopustil úmyselného protiprávneho konania, sankcionovateľného prostriedkami trestného práva. Na tejto skutočnosti nemení nič ani skutočnosť, že v súvislosti s týmto úmyselným protiprávnym konaním sa na odsúdeného hľadí, ako by za uvedené protiprávne konanie nebol odsúdený, keďže fikcia zahľadania odsúdenia má význam jedine v prípadoch, keď je existencia odsúdenia podľa zákona rozhodnou skutočnosťou, ktorú treba zohľadniť. K uvedenému treba dodať, že účelom inštitútu zahľadania odsúdenia je odstránenie nepriaznivých dôsledkov odsúdenia, ktoré trvajú aj po výkone trestu a ktoré by mohli odsúdenému sťažovať uplatnenie v ďalšom živote (napr. výkon povolania, pri ktorom sa vyžaduje bezúhonnosť deklarovaná aj výpisom z registra trestov). Preto zahľadanie odsúdenia za trestný čin neznamená zároveň aj fikciu, že páchatel nespáchal trestný čin.

Na základe uvedeného a po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že spáchanie úmyselného protiprávneho konania odsúdeného dňa 9.12.2013, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, je konkrétnou skutočnosťou, ktorá v zásade bráni dospieť k rozumnému a odôvodnenému záveru, že odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia viedol riadny život v zmysle § 50 ods. 4 prvej vety pred bodkočiarkou Trestného zákona. Krajský súd má na zreteli, že ustálená súdna prax pripúšťa možnosť, podľa ktorej nie každé porušenie zásad vedenia riadneho života je okolnosťou, vylučujúcou záver o vedení riadneho života odsúdeným. Musí však ísť o mimoriadne okolnosti konania odsúdeného porušujúceho uvedené zásady, ktoré sú hodné osobitného zreteľa (materiálna stránka pojmu „vedenie riadneho života“).

V prejednávanom prípade zo správne zistených skutkových okolností prípadu okresným súdom nevyplýva, že by sa odsúdený dopustil v skúšobnej dobe protiprávneho konania, porušujúceho ústavný princíp ochrany vlastníckeho práva, za okolností hodných osobitného zreteľa. Okresný súd správne zistil, že odsúdený sa tohto konania dopustil úmyselne, mimo rámca akýchkoľvek osobitných ťaživých okolností, navyiac v čase, keď si musel byť vedomý, že mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia za skutok obdobného charakteru a aké následky môže mať porušenie povinnosti viesť riadny život v skúšobnej dobe. Keďže ustanovenie § 50 ods. 4 prvá veta pred bodkočiarkou Trestného zákona vyžaduje u odsúdeného vedenie riadneho života počas celej skúšobnej doby a výslovne (formálne) žiadny exces v správaní sa odsúdeného počas skúšobnej doby nepripúšťa, podľa názoru odvolacieho

súdu závery okresného súdu v súvislosti s existenciou úmyselného protiprávneho konania odsúdeného počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sú založené na nesprávnej aplikácii ustanovenia § 50 ods. 4 prvá veta Trestného zákona.

Na základe uvedeného podľa názoru krajského súdu je nevyhnutné vyvodiť zo skutkových zistení okresného súdu právny záver, podľa ktorého odsúdený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevedol riadny život v zmysle § 50 ods. 4 prvá veta Trestného zákona, z ktorého dôvodu krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná, lebo napadnuté uznesenie okresného súdu nie je v súlade so zákonom.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie, rozhodne vo veci sám.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd na základe správne zisteného skutkového stavu veci okresný súdom dospel k právnemu záveru, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nevedol riadny život, krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia s tým, že o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody rozhodol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.